

Duch Święty ożywia Kościół

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- zapoznanie uczniów z biblijnym tekstem mówiącym o zesłaniu Ducha Świętego;
- wzbudzenie wiary w działanie Ducha Świętego w życiu każdego człowieka.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- opowiada o zesłaniu Ducha Świętego;
- formułuje modlitwę do Ducha Świętego;
- wyjaśnia, że zesłanie Ducha Świętego jest początkiem Kościoła i przemiany człowieka;
- podaje przykłady działania Ducha Świętego w Kościele;
- wymienia sytuacje, w których może prosić o pomoc Ducha Świętego.

Pojęcia i postaci

Kościół, Duch Święty, Trójca Święta.

Wartości

działanie Ducha Świętego poprzez sakramenty, modlitwa do Ducha Świętego, otwartość na działanie Ducha Świętego w naszym życiu.

Metody i środki

obraz, burza mózgów, pogadanka, praca z Pismem Świętym, miniwykład, praca z podręcznikiem, modlitwa do Ducha Świętego.

Propozycja realizacji**Modlitwa na rozpoczęcie**

Modlitwa przed nauką: *Duchu Święty, który oświecasz moje serce i mój umysł, dodaj mi ochoty i zdolności, aby nauka zawarta w Twoim Słowie była dla mnie pożyteczna w życiu doczesnym i wiecznym. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.*

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę znał tekst biblijny mówiący o zesłaniu Ducha Świętego; będę potrafił opowiedzieć swoimi słowami to wydarzenie; będę wiedział, że zesłanie Ducha Świętego jest początkiem Kościoła i przemiany człowieka; będę wiedział, że Duch Święty działa w Kościele; będę modlił się do Ducha Świętego.

Metoda – obraz. Nauczyciel przybliży uczniom temat lekcji. Umieszcza na tablicy duży napis „DUCH ŚWIĘTY” (załącznik nr 1).

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel zadaje pytania, uczniowie poszukują odpowiedzi. Przykładowe pytania:

- A. Kim jest Duch Święty?
- B. Czy widzimy Ducha Świętego?
- C. Czy możemy nawiązać z Nim kontakt?
- D. Gdzie możemy Go spotkać?

Odpowiedzi uczniów wybrany uczeń zapisuje na tablicy.

Metoda – pogadanka. Nauczyciel podsumowuje pracę uczniów, podając podstawowe informacje na temat Ducha Świętego. Odwołując się do poprzedniej lekcji o wyborze dwunastu Apostołów, wyjaśnia uczniom, że Apostołowie odczuwali lęk, bali się, że podobnie jak Jezus zostaną wydani na śmierć. Bali się wychodzić, pokazywać innym ludziom. Zapomnieli o obietnicy Jezusa, że ześle im Ducha Pocieszyciela, Ducha Prawdy. Przestraszeni ukrywali się w Wieczerniku.

Metoda – praca z Pismem Świętym. Wybrany lub chętny uczeń odczytuje tekst z Nowego Testamentu zamieszczony w podręczniku (Dz 2, 1-4). Następnie uczniowie wraz z nauczycielem analizują przeczytany fragment. Nauczyciel może zadawać pytania:

- A. Jakie wydarzenie opisuje przeczytany fragment?
- B. Jakie znaki towarzyszyły temu wydarzeniu?
- C. Jak zachowywali się Apostołowie po otrzymaniu Ducha Świętego?

Metoda – miniwykład. Po wydarzeniach w Wieczerniku Apostołowie się zmienili, zmienił się też pierwotny Kościół. Liczne znaki, które towarzyszyły zesłaniu Ducha Świętego, potwierdzają powstanie wspólnoty Kościoła. Od tej chwili uczniowie, załkniieni i ukrywający się z obawy przed Żydami, nabierają odwagi. Wychodzą na ulice, by głosić prawdę o Jezusie Chrystusie. Ich nauka jest przyjmowana przez słuchaczy i wspólnota Kościoła się powiększa. Tak dzieje się już ponad dwa tysiące lat. Duch Święty ciągle działa, otwiera serca ludzi na słuchanie Słowa Bożego i zaprasza do wspólnoty Kościoła. Duch Święty jest obecny i działa w Kościele poprzez sakramenty, działa też w życiu każdego z nas – również przez sakramenty. Jest obecny w życiu każdego z nas. Osoby, które doświadczyły działania Ducha Świętego, często dzielą się swoim świadectwem z innymi (nauczyciel może podać przykład Heleny Kmieć – polskiej misjonarki, która w 2017 r. poniosła śmierć w Boliwii; może też wyszukać rozmaite świadectwa publikowane w serwisie YouTube – wedle własnego uznania, zależnie od potrzeb i zainteresowań uczniów).

Duch Święty to Trzecia Osoba Boska. Wierzyć w Ducha Świętego oznacza modlić się do Niego tak samo jak do Ojca i Syna. Nauczyciel rozdaje uczniom tekst modlitwy do Ducha Świętego (załącznik nr 2). Jest to modlitwa, którą odmawiał św. Jan Paweł II. Nauczył się jej od swojego ojca jako jedenastoletni chłopiec.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie zapoznają się z treścią lekcji i wykonują ćwiczenia z podręcznika.

Podsumowanie lekcji. Nauczyciel przypomina, że otrzymujemy Ducha Świętego podczas sakramentu chrztu świętego. Od tego momentu jest On obecny w naszym życiu. Prowadzi nas i usłysza. Warto zwracać się do Niego w modlitwie.

Modlitwa na zakończenie

Chwała Ojcu.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – tworzenie wypowiedzi – formułowanie modlitwy do Ducha Świętego;
- język obcy nowożytny – słownictwo religijne (Kościół).

Załącznik nr 1

DUCH ŚWIĘTY

Załącznik nr 2**Modlitwa do Ducha Świętego**

Duchu Święty,

proszę Cię o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Bożych,

o dar rozumu do lepszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej,

o dar umiejętności, abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary,

o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady i u Ciebie ją zawsze znajdował,

o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie oderwać,

o dar pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi z synowską miłością,

o dar bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu, który Ciebie, o Boże, obraża.

Tekst [za:] <https://episkopat.pl/rzecznik-episkopatu-duch-swiety-nieznany-bog/> (dostęp: 01.05.2020).